

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011705
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218011705.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému L. V., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) písm. f), Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.10.2018 č. k. 1T/92/2018-287, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.4.2019 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný L. V., nar. XX.X.XXXX v L. Q., trvale bytom L. Q.

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), 38 ods. 5 a 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výške 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 3.10.2018 č. k. 1T/92/2018-287 rozhodol tak, že obžalovaného L. V. uznal za vinného, že dňa 10.1.2018 v čase okolo 19:35 hod. na adrese L. Q., J. XXXX/X, okres L. Q., neoprávnene vnikol na riadne oplotený pozemok - dvor uvedeného rodinného domu a to tak, že preskočil 1,7 m vysoké oplotenie rodinného domu, dostal sa tým, na dvor, odkiaľ odcudzil 2 ks kovových pochrómovaných stoličiek, ktoré z dvora vyniesol a následne predal a takým konaním svojej matke D. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. Q. J. XXXX/X okres L. Q. spôsobil škodu vo výške 80,-- Eur, to všetko napriek tomu, že bol za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov postihnutý blokovou pokutou vydanou Obvodným oddelením PZ v Dunajskej Strede pod č. 12087812 dňa 25.5.2017 a bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. 0T/71/17 zo dňa 30.5.2017 právoplatným dňa 30.5.2017 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a už bol za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona odsúdený rozsudkami Okresného súdu Dunajská Streda č. 4T/151/2015 zo dňa 18.11.2015 a č. 2T/105/2017 zo dňa 22.11.2017,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a na chránenej osobe - blízkej osobe, čím spáchal zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) písm. f), Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona pri použití § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda 4T/143/2017 zo dňa 31.1.2018 vo výroku o treste. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a to proti výroku o treste. Obžalovaný sa práva na podanie odvolania vzdal ihneď po vyhlásení rozsudku.

Prokurátor vo svojom odvolaní uviedol, že súd predovšetkým pochybil, keď obžalovanému uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. 4T 143/2018 zo dňa 31.1.2018. Je pravdou, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok predtým, ako bol tunajším súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok č 4T 143/2018, táto okolnosť sama o sebe však automaticky neodôvodňuje uloženie súhrnného trestu, ktorý sa má ukladať podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Musí sa totiž jednať o viacčinný súbeh trestných činov, ktorý je daný len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok za nejaký trestný čin.

Skutky, za ktoré bol L. V. odsúdený rozsudkom č. 4T 143/2018 zo dňa 31.1.2018, spáchal v mesiaci októbri 2016 a dňa 2.11.2016. Uvedeným rozsudkom mu pritom bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pri súčasnom zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda č. OT 71/2017 zo dňa 30.5.2017. Z odpisu registra trestov L. V. vyplýva, že od spáchania skutkov uvedených v rozsudku tunajšieho súdu č 4T 143/2018 zo dňa 31.1.2018 až do spáchania žalovaného skutku v prejednávanej veci č. 1T 92/2018 bol menovaný dvakrát odsúdený a to jednak trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. OT 71/17 zo dňa 30.5.2017 a jednak rozsudkom tunajšieho súdu č 2T 105/17 zo dňa 22.11.2017. Z toho Jednoznačne vyplýva, že sa nejedná o viacčinný súbeh skutkov v rozsudku č. 4T 143/2018 na jednej strane a v rozsudku č. 1T 92/2018 na strane druhej tak, ako sa to vyžaduje pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Neboli teda splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu obžalovanému podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Po správnosti mal byť obž. V. uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., pri použití § 41 ods. 1, ods. 2 a § 38 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní najmenej 6 rokov a 6 mesiacov.

Otázna je aj správnosť výroku napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd totiž nezadovážil trestný spis č. OT 71/17 a teda neskúmal, či v uvedenej veci obžalovaný začal vykonávať alebo vykonal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Pokiaľ totiž obž. V. pred spáchaním žalovaného skutku bol vo výkone trestu uvedeného v trestnom rozkaze č. OT 71/17 zo dňa 30.5.2017, mal by byť vo veci č. 1T 92/2018 zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Iba v prípade, pokiaľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, prichádza do úvahy jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o treste a aby o druhu a výmere trestu rozhodol sám v súlade s Trestným zákonom.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný a uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol správne, v súlade so zákonom a obžalovanému uložil zákonný, spravodlivý a primeraný trest, dôsledne rešpektujúci zásady ukladania trestov a ustanovenia Trestného zákona. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. „Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu“. Citované ustanovenie Trestného zákona predpokladá uloženie súhrnného trestu, ak trestný čin bol spáchaný pred vyhlásením posledného rozsudku, pričom v danom prípade trestný čin bol spáchaný dňa 10.01.2018 pred vyhlásením posledného odsudzujúceho rozsudku, t.j. pred dňom 31.01.2018.

Trestný zákon v ustanoveniach o súhrnnom treste nestanoví výnimku z uloženia súhrnného trestu v prípade, ak rozsudkom vyhláseným po spáchaní trestného činu bol uložený súhrnný trest, ani možnosť súdu zväziť použitie ustanovenia o súhrnnom treste, podľa logického a gramatického výkladu súd musí uložiť súhrnný trest vo všetkých prípadoch, ak odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorý spáchal pred vyhlásením posledného odsudzujúceho rozsudku. Trestný zákon v § 42 ods. 3 stanoví výnimky z uloženia súhrnného trestu ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie, v žiadnom prípade však nestanovuje výnimku pre prípad, že rozsudkom, ktorý by mal byť zrušený vo výroku o treste, bol uložený súhrnný trest. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamietol ako bezdôvodné. Prokurátor i obžalovaný zotrvali na svojich názoroch a návrhoch aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o treste a spôsobe jeho výkonu, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Vo vzťahu k dokazovaniu a rozhodnutiu v otázke trestu a spôsobe jeho výkonu, prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil odpis Registra trestov, výpis priestupkov a podstatný obsah spisu Okresného súdu Dunajská Streda č. 4T/143/2017 zo dňa 31.1.2018, v ktorej veci bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom súčasne zrušil v tejto veci rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. 0T/71/2017 zo dňa 30.5.2017 vo výroku o treste. Okresný súd ďalej uviedol, že zväziac pri výmere výšky a druhu trestu ustanovenie § 34 Trestného zákona a nasl., najmä to, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a treba vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, prihliadajúc na spôsob spáchania činu, následok a pohnútku ako aj stav príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom môže súd konštatovať iba jednu poľahčujúcu okolnosť a to priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho účinnú ľútosť, ale na druhej strane treba konštatovať dve príťažujúce okolnosti, že už bol za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov, pri použití ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného poriadku dospel k záveru, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže uvedený skutok spáchal pred vyhlásením Rozsudku 4T/143/2017 zo dňa 31.1.2018, pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby postačí na jeho nápravu a prevýchovu. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Obžalovaný v prípade právoplatnosti rozsudku uvedený trest bude musieť vykonať v ústave s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch nebol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

Z uvedeného odôvodnenia je zrejmé, že okresný, pri úvahe nad druhom trestu, bral do úvahy odsúdenie obžalovaného v konaní Okresného súdu Dunajská Streda vednom pod sp. zn. 4T/143/2017. Pre nedostatok náležitého odôvodnenia však nie je možné zistiť, akými úvahami sa riadil pri posudzovaní otázky súbehu trestnej činnosti, za ktorú je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania, ktoré krajský súd doplnil v odvolacom konaní oboznámením spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/71/2017 a 2T/105/2017, bolo zistené, že trestná činnosť obžalovaného, o ktorej bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, nie je v súbehu s predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného.

V aktuálne preskúmanom trestnom konaní obžalovaného, bol tento uznaný za vinného zo spáchania skutku, ktorého sa dopustil dňa 10. 1. 2018. V predchádzajúcom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 4T/143/2017, vo vzťahu ku ktorému uložil prvostupňový súd súhrnný trest, bol obžalovaný odsúdený za trestné činy (skutky), ktoré spáchal v roku 2016. Súbeh skutkov, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v konaní vedenom pod spisovou značkou 4T/143/2017 a skutku zo dňa 10. 1. 2018, je prerušený inými odsúdeniami obžalovaného, ktoré boli vykonané v roku 2017 (konanie Okresného súdu Dunajská Streda vedené pod spisovou značkou 0T/71/2017 a konanie Okresného súdu Dunajská Streda vedené pod spisovou značkou 2T/105/2017). Citované odsúdenia obžalovaného v roku 2017 tak prerušujú súbeh skutkov, ktoré spáchal obžalovaný a za ktoré bol odsúdený v aktuálne vedenom trestnom konaní Okresného súdu Dunajská Streda spisová značka 1T/92/2018 a v konaní Okresného súdu Dunajská Streda vedenom pod spisovou značkou 4T/143/2017. Viacčinný súbeh trestnej činnosti, je pritom nevyhnutným predpokladom na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. V tomto smere je odvolanie prokurátora dôvodné, na základe čoho bolo potrebné zrušiť napadnutý výrok o treste.

Rovnako je dôvodná aj odvolacia námietka prokurátora, ktorá smerovala proti rozhodnutiu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Z doplneného dokazovania, z oboznámeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda spisová značka 0T/71/2017, vyplynulo, že v tejto trestnej veci obžalovaný dňa 28. 9. 2017 nastúpil výkon trestu odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený za spáchanie úmyselného trestného činu, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona. Bol tak naplnený zákonný predpoklad uvedený v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorý odôvodňuje rozhodnutie o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Preto bolo potrebné zrušiť aj výrok okresného súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keď okresný súd na základe nesprávne zisteného skutkového stavu, a síce, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody, rozhodol o jeho zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a záverov, krajský súd rozhodol o zrušení napadnutých výrokov rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda o treste a spôsobe jeho výkonu. Nakoľko odvolací súd doplnil dokazovanie v rozsahu, ktoré je potrebné na rozhodnutie o zrušených výrokoch, postupoval v

súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Trestného poriadku a sám rozhodol o treste pre obžalovaného a spôsobe jeho výkonu.

Pri rozhodovaní o treste, jeho druhu, výške a spôsobe jeho výkonu, vychádzal odvolací súd z výroku o vine obžalovaného, ktorý nadobudol právoplatnosť v prvostupňovom konaní. Obžalovanému tak ukladal samostatný úhrnný trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona a to za spáchanie zločinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody, ktoré spáchal v jednočinnom súbehu. Za spáchanie uvedených dvoch trestných činov uložil súd obžalovanému úhrnný trest podľa ustanovenia § 212 ods. 4 Trestného zákona, teda toho, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z týchto dvoch najprísnejšie trestný.

Pokiaľ ide o určenie dolnej a hornej hranice zákonnej trestnej sadzby, krajský súd postupoval rovnako ako okresný súd a obžalovanému zohľadnil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v paragrafe 36 písm. l) a príťažujúce okolnosti uvedené v paragrafe 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Pri prevahe príťažujúcich okolností prichádzala do úvahy úprava dolnej hranice trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, avšak v prípade obžalovaného bolo zistené, že tento sa opätovne dopustil spáchania zločinu a preto upravil trestnú sadzbu podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. Pri takejto úprave spodnej hranice trestnej sadzby, táto predstavuje výmeru 6 rokov a 6 mesiacov. Uloženie trestu odňatia slobody v minimálnej výmere je podľa názoru krajského súdu dostačujúce na naplnenie účelu trestu, ktorý je sledovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré sa vzťahujú k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu, v rámci ktorého vykonal trest odňatia slobody, respektíve jeho časť, rozhodol krajský súd o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.